

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΑ' — ΑΡΙΘ. 525

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΟΛΟΝΒΑ, Αετήγημα Προσπερου Μερικε. Μετάφρασις Ν. Γ. Π.
ΟΙ ΦΡΑΓΚΟΙ ΕΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΩ.
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΓΡΑΦΙΑΣ ΠΑΡ' ΕΛΛΗΝΙΝ
ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ ΚΩΝΙΝΑΘΟΥΣ υπό Sachet-Masoch.
ΤΟ ΕΠΑΝΘΡΟΠΙ ΤΟΥ ΖΑΝΝΗ (ΜΕΘΟΣ) εν τών του Κριλ(ωφ).
ΕΠΙΜΕΤΕΒΕΣ.

ΣΤΗΛΗ

ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

'Η μονή Πεντέλης ἐψήφισε πίστωσιν 2000 δρ. πρὸς ἀγορὰν ἡμιόμων πρὸς χρῆσιν τοῦ στρατοῦ.
Προσέθηκεν πρὸς ἀγορὰν ἡμιόμων τοῦ στρατοῦ ἡ λεμενική ἐπιτροπή Φιλιατρῶν δρ. 500, Ἀργυροτολῶν δρ. 3000.
'Υπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ στρατοῦ ἐψήφισαν πιστώσεις τὰ δημοτικά συμβούλια Ἀργείων δρ. 500, Ἀρσυνίας δρ. 200, Φύλλου δρ. 500, Δάμης δρ. 1000.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

'Εν ταῖς ἀνασκαφαῖς πρὸς τὸ βόρειον τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως, μετὰ τοῦ Ἐρεχθίου καὶ τῶν Προκυλαίων, ΝΑ. τῆς εἰς τὸ ἀσπύριον φερούσης νεώτεραι κλιμακίαι, ἀπεκαλύφθησαν καὶ αὐταὶ καὶ ἄλλα ἀξιολογώτα εὐρήματα, πλὴν τοῦ κεραιμίου πίνακος καὶ τῶν χαλκῶν καὶ λίθινων μνημείων, περὶ ὧν πρό τινας ἐγράψαμεν ἐνταῦθα.
Εὐρέθησαν δὲ πάντα ὡσπερ ἐπισσώρευμένα ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ὄσπερ σκοπούμενη καὶ τῆς πρὸ τινῶν ἐτῶν ἐν ἄλλῃ θέσει τῆς Ἀκροπόλεως, παρὰ τὸ Μουσείον, εὐρέσεως ἑτέρου σωροῦ ποικίλων μνημείων τῆς ἀρχαϊκῆς τέχνης, κρατύνει τὴν εἰκασίαν, ὅτι μετὰ τὰ Περσικά, ἀνοικοδομούμενων τῶν ἱερῶν, καταχρῆσθησαν ἐπίτηδες τὰ λειωβήματα τῶν παλαιότερων ἔργων τῆς τέχνης.
Τὰ κυριώτατα τῶν τελευταίων εὐρημάτων εἶναι τὰ ἑξῆς.
Ἐπιγραφαὶ ἀναθηματικαὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, τῶν ἀρχῶν τοῦ Ε' αἰῶνος, ἐπὶ βίθρων ἀγαλμάτων πρὸ πάντων, ἐξ ὧν μνησθόμεν τὰ θώματα καὶ τινῶν ἀγνώστων τῶν τεχνιτῶν.
Τῶν ἐπιγραφῶν τούτων μεταγράφομεν ὡς ἑξῆς μίαν μόνον, κεκαραγμένην ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τετραγώνου πλακῆς, ἐπιχειμένης ἑλλης μικροτέρας διασφύρασης ἔχην εὐδιάκριτα κόσμου ἐκ χρωματιστῶν ἀνθρακῶν αὐτὰς πλάκας αὐταὶ μετὰ τοῦ ὑπερσαστάζοντος αὐταῖς καὶ ἑλλείποντος νῦν κυλινδρικοῦ κίονος, ἀπετέλουν προδήλως βῆθρον ἀγάλματος ἢ στήλης ἐκείνης γραφᾶς.
Ἄραχος α (νέθεκε...) ἢ ὡς ἔργον (ἔργων) ἀπαρ-
χέγ... ἢ Ἀντιγόνη ἐπὶ (ἴσως...) ἢ Ὁ Εὐμαρος π...
'Εν τῇ ἐπιγραφῇ αὐτῇ εἶναι ἄλλα προσοχῆς ἢ μνησθῆναι τοῦ καλλιτέχνη Ἀντήνορος, ἀγνώστου ἄλλοθεν καὶ τοῦ Εὐμάρου, εἰ καὶ οὗτος πιθανὸν δὲν εἶναι ὁ ὑπὸ τοῦ Πλινίου ἀναφερόμενος Εὐμαρος ὁ Ἀθηναῖος, ὁ παλαιότερος ζωγράφος, ὁ ἐν τῇ γραφικῇ πρώτος διακρίνας τὸν ἄνδρα ἀπὸ τῆς γυναίκης.
Ἄθινα γλυπτικά ἔργα εὐρέθησαν ἐπίσης οὐκ ὀλίγα, ὧν ἑξία μνησθῆναι ἂν ἄγαλμα ἀρχαίου ἀνδρὸς καθήμενου, οὐ ἑλλείπονται ἢ τε κεφαλὴ, αὐ χεῖρας καὶ αὐ πόδες' πε-

ριστοί ἐν αὐτῷ ἢ παρίστασι τοῦ χιτῶνος, δηλωμένου δὲ ἂν δύο γράμμων πλοσίων τοῦ ἄμφω, κατὰ τρόπον παραπλήσιον τοῦ ἐν τῇ γνωστῇ ἀρχαίῳ ἀγάλματι τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει μοσχοφόρου Ἐριου.
β) Τεμάχια ἀρχαίου ποδῆς ἵππου.
γ) Κεφαλὴ γυναίκης, ἀρχαϊκῆς ἐπίσης τέχνης, φέρουσα καὶ στεφάνην, κοσμημένην διὰ μινάνθρου δηλωμένου διὰ χρώματος.
δ) Ἀγάλματιον γυναίκης (οὐ ἑλλείπονται ἢ κεφαλὴ, ἢ ἀριστερὰ χεῖρ, ἢ δεξιὰ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος καὶ τῶν ποδῶν τὰ κάτω) ὕψους 1 μέτρον περίπου, ἕμισον δὲ τὸ σχῆμα καὶ τὴν τέχνην τοῖς εὐρέθειαι πρὸ τριετίας ἀγαλματίαις, τὰ ἑποδοῖα κατὰ τινὰ εἰκασίαν ἀπεικονίζουσαν ἱερεῖα.
ε) Ὀλίγη κοσμημένη διὰ ψελλίου, σφίχουσα κατὰ τὸν ἀγκῶνα πτυχῆς ἐσθῆτος λεπτότατα ἐξεργασμένης καὶ ζωηρᾶ διατηρούσας ἔχην χρωματισμοῦ ἑμίλια κατὰ τὰ ἄλλα ἄλλα μίλιον ὀλίγη ἀνεκαλύφθη καὶ πρὸ τριετίας ἐν Ἀκροπόλει.

Τῶν χαλκῶν δ' εὐρημάτων ἂν εἶδος μνησθῆναι εἰδωλίων μικρῶν πολεμιστοῦ φοροῦντος περιπεραλίαν ὑψηλὴν ἐγούσαν λαρίαν, Ἰοργίνης ἢ Ἐριίδης τρέχουσαι, ὀδολίοντες καὶ γυνὴ βαίνουσα, πρὸς τὰ ἀριστερά.
Τῶν δὲ κεραιμίων, πλὴν παι-
πληθῶν ἄλλων τεμαχίων ἀγγείων, δύο τεμάχια παναθηναϊκῶν ἀμφορέων, ἔχοντων ἀρχαϊκῆς γραφῆς, τεμάχιον καλαίστατου ἀγγείου, ἐν ᾧ ἀπεικονίζονται τρεῖς γυναῖκες ἰδουμέναι, ἀ-
παραλλήλως ὡς ἐν τῇ μοναδικῇ μεγάλῃ ἀγγείῳ τοῦ ἐν-
ταῦθα Κεντρικοῦ μουσείου μικρῶν ἑμίλιον πλοσίου καλα-
θέν τρεῖς πινακίσκοι δυστυχῶς τεθραυσμένοι ἂν ὁ μὲν ἀπει-
κονίζῃ γυναῖκα καθήμενη παρ' ἑστῶν ἄνδρα καὶ ἑτέραν ἀπει-
κονίζῃ αὐτῆς καθήμενη χαμᾶς ὁ ἕτερος τὸ ἄνω μέρος κεραι-
κῆς πολεμιστοῦ φοροῦντος περιπεραλίαν, καὶ ὁ τρίτος ἄν-
δρα, οὐ δὲ χιτῶν δηλωτῆς διὰ λευκοῦ χρώματος, ἐπιβαίνον-
τα ἵππου μέλας δυσαναλήγου μεγέθους, καὶ τὴν οὐρὰν ἐξέ-
ρου ἵππου καὶ τέλος περιεργάτων μικρῶν προσωπεύων, κεραι-
φερῆς τοῖς ἐν τοῖς μνημείοις τῶν εὐρέθειαι χροσῆς ἐρυθρὰ ἔχον τὰ χεῖλη καὶ ἄλλα ἔχην ἐρυθροῦ χρώματος δια-
τηροῦν.

— Τὰ ἐνταῦθα Γερμανικὸν Ἰνστιτούτον, λαθὼν τὴν πρὸς τοῦτο ἔκασιν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευ-
σεως, ἔρχεται κατὰ τὴν ἑθνομῆδα ταύτην ἀνασκαφῆς περὶ τῶν ἐν Κορινθίῳ ἀρχαιοτάτων δωρικῶν ναῶν.
Ἐπίσης ἐχρηγήθη αὐτῷ ἡ ἄδεια νὰ ἐνεργῆσθαι διὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Δαίρη-
φελῆ ἀνασκαφῆς ἐν τῇ ἐνταῦθα Διονυσιακῇ θεᾶτρῳ πρὸς ἐ-
ξίχνισιν τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου αὐτοῦ.

— Ὁ ἐν Κύπρῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ Νεολόγου τῆς Κων-
σταντινουπόλεως ἐπέστειλεν εἰς τὴν ἐφημερίδα ταύτην βρα-
χέων ἑκδοσῶν περὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἀνασκαφῶν, ἐξ ἧς ἀρῶ-
μεθα τὰς ἐπομνίας πληροφορίας.
Αἱ ἀνασκαφαὶ γίνονται ἐκ-
πάνη τοῦ Κυπριακοῦ μουσείου καὶ πρὸς πλουτισμὸν αὐτοῦ,
ἐπιστατῆς δὲ τοῦ Γερμανοῦ κ. Ρίχτερ ἐν τῇ κώμῃ Πέρα, κει-
μένη παρὰ τῇ ἀρχαίῳ πύλῃ Τεμισσοῦ καὶ ἀναγομένη εἰς τὸ
διομέρισμα Ὀρεινῆς καὶ Τιλυρίας.
Ἢ Τεμισσοῦς τῶν ἀρχαί-
ων, ἢ τῶν Βυζαντινῶν Τεμισσοῦς, ἢ αὐτῇ πιθανῶς οὐσα καὶ ἡ
παρ' Ὀμάρῳ Τεμισσοῦ, ἢ πόλις μεσσηνίας, ἔχουσα μέταλλα
χαλκοῦ ἄφθονα καὶ ναῦν ἀξιόλογον τοῦ Ἀσκληπιοῦ.
Ὁ ναὶς
οὗτος μετεσκευάσθη ὑπὸ τῶν χριστιανῶν εἰς ἐκκλησίαν τῆς
Ἐλευσῆς ὡς μαρτυρεῖ ἐπιγραφή ἐπὶ σκληροῦ μέλανος λίθου,
εὐρεθεῖσα ἐν ἐπισκοπῇ τινι τῆς ἐκκλησίας ταύτης.
'Εν ταῖς ἀ-
νασκαφαῖς εὐρέθη ἄγαλμα τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἔπερ ἀπειρεῖα τῶν
ἔργων καταβράσθη, μόνος τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ περισωθεῖ-
σης.
Εὐρέθησαν δὲ καὶ εἰρήια ἱεροῦ τῆς Ἀφροδίτης καὶ πολ-
λοὶ κεραικοὶ κίονες καὶ διαφόρου μεγέθους πύλοι· καὶ πρὸς
τούτους κυλινδρικοὶ κίονες ἐκ συνήτου λίθου κυανοῦ καὶ
μέλαρος, καὶ διάφορα ἀγγεῖα προϊστορικῶν χρόνων, τὰ πλεί-
στα ἐξ ἀργίλλου ὡχροῦ, ἔχοντα ἐπὶ τῶν λαθῶν γεγραμμένους
ἀπὸ δύο ἐλάφους ὑποσφύρουσαν λευκοῦ χρώματος.

— Ὑπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικοῦ φιλολογικοῦ
Συλλόγου ἐξεδόθη ὁ 15' τόμος τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ, περι-
έχων πλὴν τῶν πρακτικῶν τοῦ συλλόγου καὶ ἄλλων δημοσι-
ευμάτων καὶ τὰς ἐπομνίας πραγματείας: Περὶ γενέσεως καὶ
ἀναπτύξεως τῆς ἀρμενικῆς γραμματικῆς μέχρι τέλους τῆς
Ε' χριστιανικῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑπὸ Α. Παπαδοπούλου Κι-
ραμῆος. Ὀμηρικὰς μελέτας ὑπὸ Μ. Παρνακίκα πολυεπίδου

είσαγωγήν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν παιδείαν ὑπὸ Μρ. Βραβίου. Τὸν τόμον τοῦτον συμπληροῦσι τρεῖς παραρτήματα, ἧτοι Ἀρχαιολογικὸν δελτίον, περιέχον 151 ἀνεκδότους ἐπιγραφὰς τοῦ Βυζαντίου, ἐν τούτοις τῆς Μυρογορδατείας Βιβλιοθήκης καὶ ἕτερον τοῦ Παλαιόγραφικῶ δελτίου, ὃν ἐπισημασθεὶς μάλιστα ἐν τινὶ τῶν προηγουμένων Δελτίων τῆς «Εστίας».

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀπεβίωσαν ἐν Ἀθήναις ἡ Σταματίου Κρίνος φαρμακοποιός, εἰς τῶν διακεκριμένων κερ' ἡμῶν ἐπιστημόνων, ἐντιμος πολίτης, πολλὰς παρασχὼν τῇ πολιτείᾳ ὑπηρεσίας. Βιογραφία τοῦ Σταματίου Κρίνου καὶ συναργῶτος τῆς «Εστίας» ὑπέβλεψεν, θέλει δημοσιεῦθαι ἐν τῇ «Εστίᾳ» τὴν ἐπομένη Κυριακὴν.

— Ἐπίσης ἀπεβίωσαν ὁ Λουκάς Χριστοδούλου, ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὑπερηρέτας ὡς ἐλληνοδιδάσκαλος καὶ σχολάρχης, συγγράψας δὲ πολλὰ διδακτικὰ βιβλία ἐν οἷς καὶ Γραμματικὴν καὶ Συνακτικὴν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.

— Ἐν τινὶ τῶν τελευταίων φύλων τῆς «Βερολίνοιου φιλολογικῆς ἑβδομαδιαίας ἑφημερίδος» (Berliner philologischer Wochenblatt) ἐδημοσιεύθη εὐμενὴς κριτικὴ περὶ τῶν «Φιλολογικῶν ὑποτυπώσεων» τοῦ κ. Δ. Θεραίου.

— Ἐν τῇ Collana τῆς «Ρώμης ἐδημοσιεύθη κριτικὴ τοῦ R. Bonghi περὶ τῆς Συλλογῆς τῆς περὶ τῶν ἱστορίας τῆς ἐκδόσεως ὑπὸ τῆς Βερολίνοιου Ἀκαδημίας ἐπιμελείας τοῦ κ. Σ. Π. Δέρμπου.

— Ἐν συνείρη τῆς ἐν Μονάχῳ γεωγραφικῆς ἐταιρίας γενομένη τῇ 20 Δεκεμβρίου 1885 ἐτους ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πρόξενου τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκου ὁ Γερμανὸς διδάσκαλος κ. Εὐγένιος Ὁβερχὺμπερ ὤμιλησε περὶ τοῦ ἐξῆς θέματος: «Ἀπὸ Μεσολογγίου εἰς Ἰωάννινα, εἰκόνας ἐξ Ἀιτωλίας, Ἀκαρνανίας καὶ Ἠπειροῦ» διὰ μακρῶν ἀναποτύξας τὴν τοπογραφίαν καὶ λογογραφίαν τούτων τῶν χωρῶν καὶ πολλὰ ἐπιπέδων περὶ τῶν ὑπερχείτων χωρῶν τῶν μερῶν τούτων τῆς ἑλληνικῆς γῆς, ἐν οἷς καὶ περὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Χρυσόχου δημοσιευθέντος.

— Ὁ γνωστὸς πινακογράφος Ἐρρίκος Κεϊπερτ εἰδέωκεν ἐν Βερολίνῳ δευτέρην ἐκδοσιν τοῦ γενικοῦ χάρτου τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης, περιέχοντος δύο πίνακας, τὸν μὲν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ προηγουμένου τῶν ἀρχαίων ἐλλήνων μετὰ τῆς ὁριστικῆς χειρῶν, ὃν ἀριθμοὺς 1:300 000, τὸν δὲ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ Βοσπόρου ὑπὸ ἀριθμοῦν 1:200 000.

— Ἀπίθανον ὁ Ἄγγλος ἀρχαιολόγος James Fergusson, γνωστὸς διὰ τῆς ἐκτετατῆς αὐτοῦ μελέτης περὶ τῆς ἀρχαιολογικῆς τῶν ἀρχαίων. Τὸ σπουδαιότερον τῶν ἔργων αὐτοῦ εἶναι ἡ «Ἱστορία τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐν πάσαις ταῖς χώραις ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς σήμερον», ἐκδοθεὶς ἐν τρισὶ τόμοις ἀπὸ τοῦ 1865 μέχρι τοῦ 1867. Πλὴν τούτων ὁ Fergusson ἔγραψε «Περὶ τῶν ἐν Ἰνδία λακωνίων ναῶν» (1843) «Περὶ τῆς κληιδῆς Ἰνδογενετικῆς ἀρχαιολογικῆς» (1847) «Περὶ τῶν ἀνεκτῶρων τῆς Νίνου καὶ τῆς Περσπολίδος» «Περὶ θεολογικῆς καὶ ἀρχαιολογικῆς» (1873) κλπ. Εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν τέχνην ἀναφέρονται πλείστα ἔργα αὐτοῦ, οἷα τὸ «Περὶ τοῦ ἐν Ἀλικαρνασσὶ Μουσουλίου» (1862) «Περὶ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος» «Περὶ τοῦ Ἀθήνησιν Ἐρεχθεῖου» καὶ τὸ νεώτερον τῶν συγγραμμάτων του, τὸ ἀπὲρ τοῦ Παρθενώου.

— Ὁ L. Leger ἐδημοσίωσεν ἐπ' ἐσχάτων ἕνα τόμον ἐπιγραφῶν ἐν Βουλγαρίᾳ. Πλὴν τοῦ τελευταίου κεφαλαίου, ὃν ἔχει καταχωρηθῆναι ἔτι πρὸ πολλοῦ χρόνου ἐν τῇ Revue Polytechnique καὶ τοῦ προηγουμένου, ἠερ χρονολογῆται ἀπὸ 15 Νοεμβρίου, πᾶσα τὰ τεμάχια τὰ ἀναρτίζοντα τὸν τόμον τούτον εἶναι παλαιότερα τῶν τελευταίων γεγονότων, τὰ ὁποῖα συνταράττουσι τὴν Ἀνατολήν. Ὁ κ. Leger ἐνδιατρίβει ἰδίως περὶ τὴν πνευματικὴν ἱστορίαν τῶν Βουλγάρων καὶ περὶ τῆς σημασίας αὐτῶν ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τοῦ πολιτισμοῦ, ἀναγράφει περὶ τῆς γραμματικῆς τῶν μέτρων, δημοσιεύει διόκληρον τὰ Ἀπομνημονεύματα τοῦ περιφημοῦ ἐπισκόπου Σωφρονίου τοῦ κατὰ τὸν ἸΗ' αἰῶνα παλινρωθῆτος τῆς Βουλγαρικῆς ἐθνικότητος, περιγράφει τὸν ὑπὸ τὸν μετὰ ἑλληνομοῦ καὶ σλαβικοῦ ἀγῶνα ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐκθέτει τὰ κατὰ τὴν πολιτικὴν κατάστασιν ἐν Βουλγαρίᾳ, ἧτις κατάστασις ἐπέτρεψε μοιραίως νὰ καταλήθῃ εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς Βουλγαρικῆς ἡμερησίας καὶ τῆς Ἀνατολικῆς «Ρωμύλλας».

— Ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ τοῦ μελοδράματος τῶν Παρισίων ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ τῇ 14/26 Ἰανουαρίου μεγαλοπρεπῆς

παράστασις, περιέχουσα τρόπον τινα σύνοψιν τῆς ἱστορίας τοῦ θεάτρου ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμῶν. Κατὰ ταύτην ἐκ μὲν τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου ἐξ ἑξῆς ἠρώσει σκηναὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος τοῦ Αἰσχύλου, μεταπερμαμέναι ἐμαίετως ὑπὸ τοῦ κ. de Bornier· ἐκ τοῦ ῥωμαϊκοῦ θεάτρου μία σκηνὴ τῶν Δίμωνων τοῦ Πλάτου· ἐκ τοῦ μεσαιωνικοῦ θεάτρου ἡ παλαιὰ γαλλικὴ Κωμωδία τοῦ διασημοῦ Παθελόνου· ἐκ τοῦ θεάτρου τῶν χρόνων Λουδοβίκου τοῦ ΙΔ'. μία σκηνὴ τοῦ Σιδ τοῦ Κορνηλλίου καὶ ἡ εἰς τὸν Μολιέρον ἀποδιδόμενος φόρτος, ἡ Ἰταλιανικὴ τοῦ Μοντεβούρη. Ἐκ τῆς Ἰταλικῆς κωμωδίας θὰ διδασθῶσι τὸ πρῶτον ὅτι δίδονται τῆς Παρθενῶν, καὶ μετ' αὐτοῦ θὰ παρασταθῇ ὀρχηστρικὸς μῦθος. Εἰς τὴν παράστασιν ταύτην θὰ μετασχησῶσι οἱ ἅριστοι τῶν Γάλλων ὑποκριτῶν καὶ αἰδῶν.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

GEDICHTE von Hermann Friedrichs. Leipzig, 1885.

Ἰνὰ τὸν λιτότατον τίτλον Ποιήματα (Gedichte) ὁ καὶ ἐξ ἄλλων φιλολογικῶν ἔργων γνωστὸς διευθυντὴς τοῦ ἐν Λίψα περιοδικοῦ Magazin für die Literatur des In- und Auslandes κ. Hermann Friedrichs ἐξέδωκεν ἐσχάτως κομψότατον τομῆλον χαριστικῶν ποιητικῶν συνθέσεων. Ὁ Γερμανὸς ποιητὴς ἀνήκει εἰς τὴν νέαν ποιητικὴν σχολήν, ἣς προσέτρεξε ὁ Σάξων Walling, καὶ ἧτις δύνανται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν γνωστὴν σχολὴν τῶν γάλλων Parnassiens τὴν περιλαμβανούσαν μετὰ τῶν κυριωτάτων ἠποδοῦν αὐτῆς τὸν Δεκόντε δὲ Λιλ, τὸν Κομπῆ, τὸν Sully Prudhomme καὶ ἄλλους. Ὡς ἡ σχολὴ αὕτη, καὶ ἡ νῆα γερμανικῆς σχολῆς προσθεύει βεβαίως εἰς τὴν ἐξελίξιόν αὐτῆς εἰς τὴν ἐμπνεύσει του, ἀληθῆς καὶ οὐχὶ ὑπερβολικῆς εἰς τὴν ἐκφρασὴν τῶν αἰσθημάτων του, ἀκριβολόγος ἐν τῇ συνθέσει καὶ καλλιτέγνης ἐν τῇ ἐκτέλει. Μετατῶ τῶν ποιημάτων τοῦ κ. Friedrichs οἱ γερμανοὶ κριτικοὶ ἐξετίμησαν μεγάλως τὴν Ποιήσιν, τὸν Ἔρωτα, τὴν Μάγισσαν καὶ ἄλλα, διακρίνοντας δ' ἐνδιαφέροντι ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἡ ἔμμετρος ἀφιέρωσις τῶν στίχων εἰς Ἀθῆνας, τὴν ἑλλάδα, τὴν ἑλλάδα, μετὰ πολλῆς φιλοφρονητικῆς χάριτος γεργαμένη, καὶ ὁ ἄρχειμῆδης ἱστορικὸν πολίμα, περιγράφον θαυμαστικῶς τὸν θῆτασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Ὡς δεῖγμα παραθέτομεν περὶ τῆς ἐκδοσεως ἐκ τῶν μικρῶν ἁμαρτιῶν, αἵμα ἱσποκίλλουσι τὸν τόμον, πολὺ βεβαίως ὑπολείπονται τοῦ πρώτου τόμου:

Τ' ἀστροπελέκια

Ἐπὶ τὸς κόμπους τοῦ ἀνδοστράτου βροχῆ μὰς εἶχε πύδω,
Ἄρῃσαμε τὰ λούλουδα κ' ἐτρέταμε τὰ τὰ δάση,
Κ' ἐκαί τῶν θένδρων τὴ σκεπὴ, μετ' ἅτε κρυμμένο μέτρος,
Ἀρχίσταμε περάγματα καὶ λόγχα τοῦ αἵερος.
Σάκρω με φόδος μου μίλει τὸ χαροπὸ τῆς αἰτίας;
— Γίχτι εἶσαι τόσο ἐννοισατος; δὲν ἐμαθεῖς ἀκόμα
Ὅτι τὰ θένδρα τὰ ἴσηλὰ τὰ καλεῖ ἀστροπελέκια;
Φοθόσαι φεύγοι ἀπὸ ἴσηλ, πᾶμ' ἀνοικτὰ, παρῆσαι.
Κ' ἐγὼ τῆς εἶπα γαλαστός; — Γιά κεραινοὺς με μέλει
Ὅσο κί γίχ τοῦ ἔρωτος τὰ φλογισμένα βέλη!
Μὰ σὺν ὀ ἀποκριθῆκασι τὰ λόγχα τὰ εἶκά μου,
Ἀστράψαντα τὰ μάτια τῆς κ' ἐκάψαν τὴν καρδίά μου.

Γλωσσικὴν ἀποσηματικὴν ἀναίρεσιν ὑπὸ Γεωργίου Ν. Χατζιδάνη. Ἐν Ἀθήναις, 1885. 8ον μέγα σ. 84. 2 ὄρ. 50
Δημητρίου Α. Κορομηλῆ κ' Ἡ κρίσις τοῦ θεολογικοῦ μῦθου εἰς πράξεις πέντε. Ἐν Ἀθήναις, 1885. Καταστήματα Α. Κωνσταντινίδου. 16ον σ. 139. 1 ὄρ. 50.

Μελέτη περὶ ἐφηροδοτικῆν ὑπὸ Ν. Ἰωαννίδου. Ἐκδόσεως Σπουδαίων Κοσμοπολιτικῶν. Ἐν Ἀθήναις, 1885. Μέρους Α'. 8ον σ. 228 μετ. κιν. 9. Δρ. 4.

Κυβέλη ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1886. Ἰπὲρ τῶν βενεποπαθόντων ἔνεκα τῆς ἀστρονομικῆς. Ἐτος πρῶτον. Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου, 1885. 8ον μικρὸν σ. κδ' 218.

Ἰσοκράτους Παρηγορικὰς μετὰ ποικίλων ἐρημητικῶν σημειώσεων πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Β' τάξεως τῶν γυμνασίων ὑπὸ Β. Γ. Βυθούλκα. Ἐκδόσεως Σπ. Κωνσουλίνου. Ἐν Ἀθήναις, 1885. 8ον σ. ε', 103. 1 ὄρ. 50.

Ἐπιπέδου Ἐκδόσεως μεταφρασθεῖσα ὑπὸ Γεωργίου Μ. Σακορράφου μετὰ εἰσαγωγῆς καὶ σχολίων. Διεύθυνση Γεωργίου Οἰκονομοπούλου. Ἐν Ἀθήναις, 1885. Κ. Βιλκεργ. 8ον σ. 48. 1 ὄρ. 80.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἰανουαρίου 17, Παρασκευή.

Ὁ παρελθὼν Σάββατον ὁ Ἄγγλος ἀπεσταλμένος Ῥώμης, ἐκτελων παραγγέλλων τῆς Κυβερνήσεως αὐτοῦ, μετέθετο πρὸς τὸ κ. Πρωθυπουργὸν καὶ παρέστησεν αὐτῷ, ὅτι αἱ μὲν ἐπιθυμίες σχεδὸν πᾶσαι, ἀφορώσαι εἰς τὴν ἀνάγκη τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης, ἀπεφασίαν νὰ παρακλιθῶσιν ἐν τῇ τῆς Ἑλλάδος διατάξει αὐτῆς καὶ πρὸς τούτο ἐν ἀνεγκνὴ ἴδελον προβῆ ἐν περιπτώσει κηρύξεως πολέμου τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῆς Τουρκίας καὶ εἰς παρεμπόδιον παντός κατὰ ἑλλάσσαν ἑλληνικὸν κίνηματὸς κατὰ τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας. Αἱ ἀντιρρῆσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ εἰς τὴν σπουδαιότητα ταύτην δηλῶσιν φαίνεται ὅτι προεκάλεσαν ἰσχυρὰ συζητήσεις, καθ' ἣν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀγγλίας ὠμίτην ἐντονότερον τοῦ θέματος. Ἐπιμύνητος δ' αὐτοῦ, ὅτι εὐχὴ ἀμείους ἀπαντήσεως, ἀντίθεν ὁ Πρωθυπουργὸς ἀπαντήσας ὅτι κρίνει ἀναγκαῖον δὲ συνεννοηθῆναι προηγουμένως μετὰ τῶν συναδέλφων του καὶ τοῦ βασιλέως προτού νὰ ἀπαντήσῃ. Ἐν τῇ ἀπαντήσει δὲ τοῦ Ἰπθυργεῖου τῶν Ἑλλήνων, ἐπιδοθείση ἔγγραφον εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀγγλίας τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ἐξελθούτο ἡ ἀπορία ἐπὶ τῇ ἀπειλουμένῃ ἀναμίξει εἰς τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἐμμονὴ εἰς τὴν κατ' ἐπαγγελίαν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως ταύτης ἀποκρίσεις δὲ παρηγγίλει τὸν στόλον νὰ ἀναβῇ εἰς ἀνοικτὸν πέλαγος. Περὶ τὴν ἐσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπέσθη τῷ πρωθυπουργῷ κοινὴ διακοινῶσις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἑξ μεγάλων δυνάμεων, ἐπαγαλαμβάνουσα αὐτῶν ἰσχυρὰ τὴν δέλωσιν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἀγγλίας. Ἡ ἀπίσταντες τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν διακοινῶσιν ταύτην, ἀρνήσασιν ἐν ὑπογράφῳ συμβούλιον συγγραφεῖντι ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ βασιλέως, δὲν ἐπέσθη μέχρι τοῦδε ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις λέγουσα ὅτι ὁ δὲ δὲ δὲ δὲ αὐτῆς, ὅτι ἡ ὑποταγή εἰς τὰ κλειόμενα καὶ τὰ ἀπειλάς τῶν δυνάμεων προσβάλλει τὴν ἀνεκτικότητα τοῦ κράτους, καὶ ὅτι αἱ λόγαι δὲ οὐ ἀποκλιθῶν ἡ Ἑλλάς δὲν ἐξέλθωσι.

— Κατόπιν τούτων ἠμορῶντος ὁ τύπος τῆς πρωτευούσης ἐπαρτῶν τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἐρρομένη ἀντίστασιν εἰς τὴν πᾶσιν αὐτῆς διπλωματίας, καὶ ζητεῖ τὴν ἀμείους ἐνέγκειαν. Μετὰ δὲ τὴν ἀγγέλιαν τῆς συμβῆσης ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπογραφῆς κρίσεως, ἧτις ἠκούσθη εὐφροσύνης ἐν Ἀγγλίᾳ, ἔχρησαν ἐπικρατοῦσαι γενικῶς ἑλλησίδας περὶ αἰσιωτέρας εὐχῆς τοῦ ἑλληνικοῦ Κρητίματος, ἂν ὡς ἐλπίζεται ἀνέλθῃ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ κόμματος φιλελευθέρων ἐν Ἀγγλίᾳ.

— Τὴν παρελθούσα Κυριακὴ ἐγένετο ἐνταῦθα συλλαλητήριον ἐν ἑμιερατηρηθῆσαν ὁ συναθρόντες κατὰ τῆς ἐξασουμένης πίστεως ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς καὶ ἐξέτρησαν τὴν ἐπιπέδον τῆς βασιλείας καὶ ἡ Κυβερνήσις θέλουσιν ἀνεκτικὴ ἐνέπλως κατὰ πάσης παρεμποδίσεως προσβαλλούσης τὴν ἑθνικὴν κυριαρχίαν. — Ὅμοια συλλαλητήρια ἐγένοντο ἐν Ναυπλίῳ, ἐν Πειραιεῖ, ἐν Πάτραις καὶ ἐν Κερκύρα.

— Προσεκλήθησαν εἰς Ἀθῆνας ἀπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ οἱ ἐπ' ἀδεία ἢ ἐπ' ἄλλοις λόγοις διατελούντες ἐκτὸς τῆς υπηρεσίας ἐν τῇ ἡμερησίᾳ ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

— Οἱ κληρωτοὶ τῆς δευτέρας σειρᾶς τοῦ 1885 ἐκλήθησαν διὰ τηλεγραφικῆς διαταγῆς νὰ προσέλθωσιν εἰς τὰ οἰκία ἐκπαιδευτικῶν γραφεῖα τῆν 15 μεσοῦντος πρὸς κατάταξιν. Κατατάσσονται δ' εἰς τὰ πησιότατα εἰς τὴν κατωτάτων τάγματα.

— Διὰ Β. Δαυτάματος ἡ ἐκτέλεισις τοῦ διὰ νόμου ψηφισμένου προπολογοῦ τῶν ἐκτάκτων δαπανῶν ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1886. Πρὸς πληρωμὴν δὲ τῶν κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουαρίου ἀναγνωρισθησῶν ἐξόδων εἴσεται εἰς τὴν διάστασιν τοῦ μὲν Ἰπθυργεῖου τῶν στρατιωτικῶν πιστώσεων δρ. 20,525,937 καὶ 959/10 τοῦ δὲ Ἰπθυργεῖου τῶν ναυτικῶν πιστώσεων δρ. 996, 174.

— Ἡ ἱατρικὴ σχολὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς ἐκπαίδεσεως τίνες τῶν ἀρχαιοτέρων κληθῶν τῆς ἐδικῆς νοσηρικῆς καὶ ὀραπουτικῆς ἔχουσι τὰ προσόντα διὰ τὴν ἔργων τῆς κλινικῆς διδασκαλίας εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ θα-

νόμου καθηγητοῦ Πρωτοετῆρ Τυπάλου, συνέταξε τοὺς κληθῆτας κκ. Γ. Καραμήσαν καὶ Κ. Δηληγιάννην, ὑπομνήσασα ὅτι ὁ τελευταῖος εἶναι ἀρχαιότερος.

— Ἡ ἐπέδῃς τῆς Στρυμονικῆς κατακλιθῆ ὑπὸ τῶν ὁδῶν ἐκ τῆς ὑπερχείσεως τῆς θανάτου ἡμῶν. Μεγάλα ἔργα ἐγένοντο εἰς τὰ κτήματα, τοὺς μύλους κλπ. Ἡ δὲ τῶν ὁδῶν καὶ τοῦ σιδηροδρόμου συγκοινωνία διεκόπη, πολλὰ δὲ τεχνικὰ ἔργα τῆς συγκοινωνίας ἐβλάθησαν.

— Κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα» δὲν εἶνε ἀκριβὴς ἡ διαδοθείσα ἐξῆς ὅτι ὁ ἐν τῇ Μεσογείῳ ἀγγλικὸς στόλος διετάχθη νὰ κατακλιθῆ εἰς Πειραιᾶ. Ὁ ἀγγλικὸς στόλος ναυλοχεῖ εἰς τὴν τῆς Μεσσηνίας.

— Ἐβδόθησαν παραγγεῖλαι πρὸς χορηγίαν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ ἱματισμοῦ καὶ τῆς ὑποδύσεως τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἐνταῦθα συνετάχματος, ἐξ οὗ εἰκόλεται ὅτι λίαν προσεχῶς μελλοὶ ν' ἀπέλθῃ ἐξ Ἀθηνῶν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Σ. Β. Βραβίλου. Ἐνεργούμενον πάντας τοὺς σημειούμενους. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς «Εστίας» φιλικῆς ἐνεργείας σας. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐμεῖς ἐντελῶς συμφωνοῦμεν. Ἀπαιτήσαμεν καὶ ἰδιαιτέρως.—κ. Π. Χ. Μάντιστερ. Ἰνα κατακλιθῆ τῆς εἰς τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν ὡς ἑθελόντος ἀνάγκη οὐ μόνον νὰ ἔχῃ ἀποκτήσῃ τὴν ἑλλην. θηγένειαν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐγκριθῇ ἡ αἰτίσις του ὑπὸ τοῦ Ἰπθυργεῖου τῶν Στρατιωτικῶν, εἰς δὲ τὴν Σχολὴν τῶν ὑπαξιωματικῶν εἰσέρχονται μετὰ δοκιμασιῶν ἐξετάσεις οἱ ἐπὶ 3 ἔτη τοῦ ἀρχαίου ὑπηρετήσαντες ὡς ὑπαξιωματικοὶ ἐν ταῖς τάξεσι τοῦ ἰεροῦ στρατοῦ. Διδακτρὰ δὲν πληροῦνται ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς ταύτης, ἐξέρχονται δὲ μετὰ τῶν βαθμῶν ἀνυπολογιστοῦ τοῦ περὶ τοῦ ἡ τοῦ ἰπτικοῦ μετὰ τριετῆς μαθητείαν. Τῶν ἀπλῶν στρατιωτῶν ὁ μισθὸς εἶνε λεπτὰ 67 καθ' ἡμέραν, συμπεριλαμβανόμενον καὶ τοῦ σιτηρεσίου, τῶν δὲ ἑθελόντων ὁ χρόνος τῆς υπηρεσίας ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ἰπθυργεῖου.—κ. Ι. Κ. Φιλίππου. Ἐβδόθησαν, ἐνεργήσετε δὲ εἰς ἀφῆρτα, καὶ ἔρξετο ἡ ἀποστολή. Τὸ περίσσευμα σας ἐπιστρέφεται ἐν ἰδιαιτέρᾳ ἐπιστολῇ.—κ. Ν. Κ. Σοματῆλου. Τὰ χρέηματα ἐβδόθησαν πρὸς τοῦ ἐν Πειραιεῖ κ. Ι. Κ. Ἐνεργήσατε καὶ ὁ κ. Ζ. Ζ., ἀπεστάλησαν δὲ τὰ πρὸς τοῦ κ. Κ. Ζ. Ζητηθέντα, καὶ ἐκ καθυστερήσεως φύλλα τοῦ κ. Ι. Κ. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς «Εστίας» εὐμενῆς φροντίδας σας.—κ. Χ. Χ. Κέτρον. Ἐβδόθησαν. Εἰς ἐπιστολῆν σας ἀπαντοῦμεν ταχυδρομικῶς.—κ. Π. Κ. Καὶ οἱ Τούρκοι τῆς αὐτῆς λέξεως ποιοῦνται χρῆσιν εἰς ἀραβικῆ, σημαίνουσα ἐκκλιθῶν, συνδύοισιν, ἐκ τοῦ ῥήματος ἔξαμα, συναποκλιθῶν ἢ δὲ γαλλικὴ μοσμουσ (ἰταλ. moscheu, γερμ. moschee, ἀγγλιστ. mosque) ἐλήθη ἐκ τοῦ ἀραβικοῦ μεσσοῖδ, σημαίνοντος εὐκνήριον οἶκον μικρότερον τοῦ τζαμίου.—Ἀραβικὴ ἐπίσημος εἶνε καὶ ἡ λέξις μετάρς (μενάρετ), σημαίνουσα κυρίως ἑβόπον φουδῆς, φανόν.—κ. Α. Σ. Ἀλεξάνδριαν. Ἐβδόθη ἡ ἐπιστολή, ἐπληρώθησαν τὰ σημειούμενα, καὶ ἐστάλησαν ὑμῖν αἱ ἀποδείξεις ταχυδρομικῶς.—Κυβερτὰ Ζ. Μ. Κωνσταντινουπόλεως καὶ Χ. Π. Σύρον, καὶ κκ. Χ. Π. Τ. Πρέβεζαν, Δ. Α. Μεσαλόγγιον, Γ. Π. Μ. Τρίπολιν, Δ. Ν. Μ. Μηλέας, Γ. Τ. Βῶλον, Ν. Χ. Λάρισσαν, Φ. Α. Μ. Κέρκυραν, Δ. Φ. Χανιά, Μ. Ν. Α. Σύρον, Β. Φ. Πάτρας, Μ. Θ. Τ. καὶ Γ. Α. Κερκυρήνιον, καὶ Κ. Σ. Τ. Θεσσαλονικίην. Ἐβδόθησαν.—Ἀκριβολόγιον. Συμψύων τῇ ἀρχαίᾳ συνθηκῇ δυνάμεθα νὰ λέγωμεν ἀπὸ τῆς 11—10 ἐκάστου μηνός, ἀρχομένου ἢ ἱσταμένου ἀπὸ τῆς 11—20 μεσοῦντος μηνός καὶ ἀπὸ τῆς 21—31 παυομένου, λήγοντας, φθίνοντος, ἀπόντος μηνός. Ἡ ὑπὸ τῶν πολλῶν συναριθρομένη δέλωσις τῶν μερῶν τοῦ μηνός, ἢ διαφέροσιν τῆς παρ' ἀρχαίους ἐν χρῆσει, δὲν εἶναι ὁρῆ, ἦτις αὐτὸ ἐξισούστατος δυστυχῶς εἶναι ἢ ἐν ἔγγροφει δημοσίως ἀθάλαστος διαίρεσις τοῦ μηνός καὶ ἡ παραμμένη τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς κυριαλείας.—κ. Ι. Τ. Βῶλον. Μετὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν βιβλίων ἔμεινε περίσσευμα δραχ. 1,40, ὅπερ τῆρομεν εἰς τὴν διάθεσιν σας.—Κυβερτὰ Π. Ν. Β. καὶ κκ. Ι. Κ. Πειραιῆ, Γ. Σ. Α. Σύρον, Β. Α. Φ. Πάτρας καὶ Φ. Μ. Π. Λαυδίων. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.—κ. Α. Κ. Ναυπλίον. Ἐβδόθη ἐγκλίρωσιν τὸ ἀντίστοιχον ἀπεστάλη δ' ὑμῖν ἄλλο ἀντὶ τοῦ περαιοῦτος φύλλου.—κ. Α. Κ. Πάτρας. Ἐβδόθησαν, καὶ ἐπληρώθησαν τὰ ἀνήκουσα εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Ε. Μ. κ—

